

A kutyák parvovírus okozta fertőző betegsége

Ez a betegség napjainkra ugyan a vakcinázásnak köszönhetően jelentősen visszaszorult, mégis időnként előfordul, főleg oltatlan kutyák körében. Fertőző megbetegedésről van szó, amely **járványos formában is jelentkezhetsz**. Különösen veszélyeztetettek a városi kutyák, hiszen ezek az állatok egymással sűrűn érintkeznek. A betegséget a **Parvoviridae** családba tartozó **parvovírus genus** okozza. Rokon a macska **panleucopaenia**, és a **nyérc enteritis** vírusával. A betegségnek máig nincs magyar neve, röviden PARVO-nak, helytelenül pedig macskabetegségnek, macskavésznek, sőt macskajajnak is nevezik. A betegséget nem macskától, hanem más, a betegséggel fertőzött kutyától lehet elkapni. **Emberre nem veszélyes.**

A kutya, a kutyafélék, és a farkas fogékony a betegségre, amelynek lappangási ideje **2-4** nap, nagy virulenciájú vírus esetén **1** nap is lehet. A beteg kutyák bélsarukkal ürítik a vírust, amely a fertőződést követő **3.** npra már ürül, és a **8.** napon éri el maximumát. Akár **20-25** napig történhet ürülés.

A vírus bélsárban történő túlélési ideje nagymértékben függ az időjárástól: nagy nyári melegben, illetve fagy esetén, tehát szélsőséges időjárási viszonyok esetén a vírus túlélési esélye minimális, míg tavasszal, és ősszel, a nagy esőzések idején sokkal hosszabb. A szájon át felvett vírus a garat nyirokszövedeteibe, majd a véráramba, onnan pedig a vékonybél hámsejtjeire jut, azok elfajulását, majd leválását – tehát **enteropathiát, és nem bélgyulladást** – okozva.

A beteg állatnál a hőemelkedés mellett bágyadság, és abszolút étvágytalanság figyelhető meg. Nem iszik, majd 1-2 napon belül **sűrűn ismétlődő hányás**, és hasmenés jelentkezik. A bélben lévő bélbolyhok lerövidülnek, a bélfal lecsupaszodik, vérér-fal-károsodás miatt nagyfokú savókilépés, véralvadási zavar, súlyos, majd **véressé váló bűzös hasmenés** alakul ki, ami a bomló vér miatt lesz rendkívül kellemetlen szagú. A hányással, hasmenéssel járó nagyfokú folyadékvesztés miatt **exsiccosis** (kiszáradás) alakul ki. Az elhullás közvetlen oka többnyire hypovolaemiás, és toxikus shock.

Ritkán, főleg a 3-7 hetes kölykökben heveny szívizomgyulladás (myocarditis) alakulhat ki. Gyógykezelésben elsődleges fontosságú a folyadék-, és elektrolitpótlás infúzióval, a bakteriális fertőzés gyógyszeres megelőzése, indokolt esetben a hányás csillapítása, és a bélnyálkahártya bevonószerekkel védelme.

Az állatot hiába is próbáljuk itatni, az általunk beadott folyadék a bélbolyhok károsodása miatt nem, vagy csak nagyon kis mértékben szívódik fel. A bélbolyhok szerepe, hogy a bél felszívódási felületét megsokszorozzák, ezzel javítva a felszívódást. A felszívódási zavar miatt az

állat nem jut folyadékhoz – mindemellett a vizelettel, a hányással, és a súlyos fokú hasmenéssel rengeteg folyadékot veszít – míg végül teljesen kiszárad. **Nagyon fontos, hogy az állat mielőbb vénás infúzióban részesüljön, mert csak ez az egyetlen módja a folyadékpótlásnak.**

Vakcinázás mellett járványveszélyes időben kerüljük a kutyák által gyakran látogatott parkokat, tereket a sétáltatás során, valamint gyakrabban fertőtlenítsünk. **Kiskutyákat, amíg azok nem részesültek az úgynevezett kölyökkori sorozatoltásban, egyáltalán nem célszerű utcára kivinni.**

A betegség ellen részben megfelelő vakcinázással (Primodog, Parvodog, stb.), részben a személyes, és a környezeti higiénia szigorú betartásával védekezhetünk kellőképpen. Idősebb kutyáknál előfordulhat tünetmentes hordozás, ún. **látencia** is. Ez azt jelenti, hogy a kutya bár hordozza magában a vírust, enyhe hasmenéses tüneteket mutat, nem gyengül le kifejezetten, de a vírust üríti, így fertőz, és nagyon veszélyes a még oltatlan, és ezáltal fogékony kiskutyákra.

A vakcinázott szukáktól származó kölykök anyjuktól **passzív védettséget** kapnak az anyatej révén. Ez a védettség 8-12 hetes kor körül szűnik meg. A vakcina a kölyök szervezetében ellenanyagtermelődést indít meg, amely a kölykök aktív védettségét alakítja ki. A még meglévő anyai passzív védettség akadályozhatja a vakcina hatására kialakuló aktív immunitást. A parvo rossz antigén. Ez azt jelenti, hogy a szervezetet a vírus nem készíti olyan fokú ellenanyag-termelésre, mint pl.: a szopornyicavírus antigénje, így célszerű kölyökkorban a parvovírus elleni oltást többször – az állatorvos által javasolt rendszerességgel, és időpontban azt beadatni.

Igaz, hogy az oltás nem olcsó, mégis megéri. Senkinek sem szívderítő látvány a reggel még játszadozó, ugráló kedvencét néhány nap – esetleg néhány óra - alatt csontsovánnyá lefogyva erőtlenül látni. A kutyák közül főleg a **rottweiler** a legérzékenyebb a vírusra.

Összeállította:

Dr. Sütő András
Kisállatgyógyász klinikus szakállatorvos